

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . . zlp. 3.— gr.
Półrocznie . . . „ 1.50 „

Zgierz,

dnia 18 lipca
1931 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 50 gr.
Wychodzi co dwa tygodnie.

Wiadomości miejskie.

Legalizacja narzędzi mierniczych. Celem ułatwienia zgłoszeń do legalizacji narzędzi mierniczych z cechą wygasłą lub wygasającą stosownie do wymagań art. 12 i 14 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. zostaną w roku bież. uruchomione w poszczególnych miejscowościach Lotne Urzędy Miar. Według ułożonego planu Lotny Urząd Miar będzie urzędował w Zgierzu przez 20 dni, t. j. od 23 lipca do 14 sierpnia r. b. w lokalu w gmachu Magistratu (wejście od podwórza).

Tępienie ostu — przymus. Lustracja akcji tępienia ostu prowadzona na terenie Zgierza wykazała, że ludność rolnicza oraz użytkownicy gruntów niedostatecznie albo zupełnie nie iiszczy ostu. Magistrat zmuszony będzie przeto zastosować względem opornych wszelkie środki prawne w celu należytego sunięcia ostu zwłaszcza w zasiewach jarych, pastwiskach, miazach, ugorach i t. p.

Niewypełnienie obowiązku niszczenia ostu stanowiąc będzie aruszenie rozporządzenia i karane będzie w myśl przepisów arnych rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin.

Magistrat obowiązany jest sprawdzać na gruncie w odpowiedniej porze, czy obowiązek niszczenia ostu jest wypełniany o wypadkach niewypełnienia donosić powiatowej władzy administracji ogólnej celem ukarania winnych.

Kto ma oset na gruncie przez siebie użytkowanym lub urządzanym, obowiązany jest corocznie roślinę tę z korzeniami wrywać lub w inny sposób niszczyć, tak ażeby ją całkowicie swego gruntu usunąć, a przynajmniej nie dopuszczać do kwitnienia.

Celem uniknięcia nieprzyjemności i kary Magistrat wzywa wszystkich właścicieli gruntów do ścisłego wykonywania obowiązku tępienia ostu.

Kurs budownictwa ogniotrwałego. Związek Polskich Ibryk Portland Cementu organizuje bezpłatne kursy budownictwa ogniotrwałego dla rzemieślników i robotników.

Osoby chcące korzystać z wyżej wymienionych kursów należy zgłosić do Związku Warszawa, ul. Czackiego № 1, który wiadomi o rozpoczęciu kursu.

Przegląd ogierów. W poniedziałek, dnia 10 sierpnia r. b. będzie się na targowisku zwierzęcym przy szosie Aleksandrowej przedgląd ogierów. Do przedglądu muszą być doprowadzone wszystkie ogiery od 2 lat wwyż, niezależnie od tego, czy poprzednim roku stawały do przedglądu, czy też nie. Ogiery winny być doprowadzone punktualnie o godz. 8-ej rano rzedstawione Komisji bez uprząży i t. p. na trzylach lub kanach używanych do jazdy (wędzidło w pysku) i zaopatrzonych wodze, a nie w kantorach ściśle stajennych, lub postronkach, cuchach i t. p.

Prowadzącemu ogiera zasadniczo nie wolno nic pozatem trzymać w rękach (baty, laski, papierosy i t. p.).

Właściciel ogiera obowiązany jest mieć przy sobie wszystkie dowody, dotyczące ogiera (dowód tożsamości konia, świadectwo pochodzenia, poprzednio wydane, świadectwo uznania i t. p.).

Ogiery, używane do odchowiania cudzych klaczy posiadac muszą świadectwa uznania i podlegają nadzorowi państwowemu.

Ogiery, posiadające świadectwa uznania wolne są od przymusowego poboru do wojska oraz od wszelkich świadczeń podwodowych.

Ogiery, uznane przez Komisję za nadające się do hodowli, otrzymają bezpłatne świadectwa uznania.

W myśl ustawy z dnia 23. III 29 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. № 24, poz. 247) pobierana jest i nadal będzie corocznie pobierana opłata w wysokości zł. 50.— od wszystkich 3-letnich i starszych ogierów, które nieposiadają wzgl. nie uzyskają świadectwa uznania.

Chów koni i licencja ogierów. W związku z p. 5 obwieszczenia Wojewody Łódzkiego z dnia 2. VI. r. b. № RR. V. 3/43 w sprawie spędów ogierów na przeglądy w r. b. Magistrat podaje do wiadomości właścicieli ogierów, zaliczonych w latach ub. do I kategorii, że ci z nich, którzy mają zamiar ubiegać się o premje, przewidziane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. V. 1927 r. o państwowych zakładach chowu koni i o premjowaniu ogierów (Dz. U. № 48, poz. 435 z dnia 1. VI. 1927 r.) winni te ogiery doprowadzić przed Woj. Kom. Kwalifikacyjną dla licencji ogierów na właściwy punkt spędowy.

Ofiarowane książki dla biblioteki miejskiej. Wykaz P.P., którzy łaskawie ofiarowali książki dla P. B. M. w Zgierzu w roku 1930:

	1 tom	wartość	zł.	
H. Konówna	1	"	"	2.20
L. Cezakowa	4	"	"	10.—
ucz. P. S. w Zgierzu	1	"	"	5.50
A. Seriniówna	5	"	"	25.50
Boasówna	1	"	"	2.40
T. Goszczyński	1	"	"	20.55
Z. Januszevska	4	"	"	6.—
S. Truszkowska	27	"	"	78.60
K. Denkowski	5	"	"	20.20
M. Zajfertówna	5	"	"	17.50
W. Chrupek	3	"	"	8.50
H. Goldberzanka	14	"	"	8.85
W. Bojanowska	4	"	"	115.60
E. Feslerówna	2	"	"	22.—

Razem: 77 tom. wartość zł. 343.40

Wszystkim Sz. P. P. Ofiarodawcom Zarząd P. B. M. składa serdeczne podziękowanie.

Meljoracje rolne. W Monitorze Polskim № 98 z dnia 28 kwietnia r. b. ukazało się obwieszczenie Min. Rolnictwa z dn. 20 kwietnia r. b., wydane w porozumieniu z Min. Skarbu i Reform Rolnych w sprawie zmiany obwieszczenia Min. Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 1 października 1925 r. o zasadach udzielania przez Państwowy Bank Rolny pożyczek z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne.

W myśl tego obwieszczenia pożyczki na meljoracje rolne mogą być zaciągane na okres czasu od 6 — 12 lat w zależności od przewidywanego okresu amortyzacji uskutecznionych na urządzenia meljoracyjne wkładów. W szczególności na poszczególne rodzaje meljoracji rolnych mogą być udzielane pożyczki na następujące okresy:

1) na drenowanie	na okres 10 lat
2) na osuszenie rowami	" " 8 "
3) na nawodnienie	" " od 6—10 lat.

Nowe opłaty za paszporty na wyjazd zagranicę. W Dzienniku Ustaw № 56 z dnia 27 czerwca r. b. ogłoszone zostały rozporządzenie Min. Skarbu, które ustala nowe opłaty za paszporty na wyjazd zagranicę jak poniżej:

a) za paszport, uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę, względnie za każde zezwolenie na ponowny wyjazd	zł. 200.—
b) za paszport, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę	" 350.—
c) za paszport ulgowy, uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę w celach, przewidzianych w art. 2 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r., wzgl. za każde ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd	" 25.—
d) za paszport ulgowy, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę w celach, o których mowa pod c)	" 200.—
e) za paszport ulgowy, uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę w celach przewidzianych w art. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r., wzgl. za każde ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd	" 20.—
f) za paszport ulgowy, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę w celach, o których mowa pod e), lub wydawany za zasadzie § 8	" 150.—
g) za paszport w celach żeglarskich (§ 3)	" 3.—

Opłaty ulgowe będą stosowane przez powiatowe władze administracji ogólnej względem osób, udających się zagranicę w celach:

- kształcenia się w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych i wyższych, na podstawie dowodów, stwierdzających przyjęcie do danego zakładu lub studjowania w danym zakładzie, względnie dowodu, uzależniającego przyjęcie od osobistego zgłoszenia się,
- prowadzenia badań naukowych na podstawie zaświadczeń władz i instytucji państwowych lub naukowo-zawodowych,
- leczenia się, o ile dana osoba przedstawia zaświadczenie, stwierdzające konieczność prowadzenia kuracji zagranicą, wystawione: przez lekarza powiatowego lub też, o ile chodzi o osoby wojskowe w czynnej służbie, komisynie przez szpital wojskowy, a potwierdzone przez szefa sanitarnego okręgu, a powiatowa władza administracji ogólnej w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym stwierdzi jej niezamieszalność,
- towarzyszenia niezamieszalnej osobie chorej, o ile konieczność opieki w podróży jest stwierdzona przez lekarza powiatowego względnie dla osób wojskowych w czynnej służbie, jak wyżej pod c),
- uczestniczenia w zebraniach międzynarodowych, zawodach sportowych, zjazdach naukowych i t. p. na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Skarbu,
- społecznych, o ile osoby te delegowane są przez instytucje państwowe lub samorządowe.

W razie bezwzględnej konieczności wyjazdu niezamieszalnych osób w sprawach rodzinnych, majątkowych, lub innych bardzo ważnych osobistych, może im być po stwierdzeniu niezamieszalności (w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym), przyznana przez powiatowe władze administracji ogólnej ulga w opłacie a nawet w wyjątkowych warunkach mogą być zupełnie zwolnione od opłaty.

Niewykorzystany w terminie ważności paszport może być bez dodatkowej opłaty przedłożony przez powiatową władzę administracji ogólnej, o ile posiadacz jego udowodni, iż ważne powody stały na przeszkodzie wyjazdowi.

Zapobieganie pożarów. Ze względu na stale powtarzające się wypadki pożarów zachodzi konieczność przypomnienia ludności o obowiązkach, wynikających z przepisów o zapobieganiu pożarów.

Poniżej zamieszcza się omówione przepisy objęte rozporządzeniem Wojewody Łódzkiego z dnia 14 lutego 1930 roku.

W myśl tych przepisów:

Zabrania się:

a) przenoszenia ognia odkrytego w obrębie budynków mieszkalnych i gospodarskich oraz wyrzucanie gorącego popiołu na miejsca otwarte, odpowiednio niezabezpieczone;

b) palenia tytoniu w teatrach, salach widowiskowych, poza przeznaczonymi na ten cel palniami, oraz w salach kinematograficznych (widowniach);

c) palenia tytoniu w stodołach, gumnach, stajniach, oborach, chlewach, na strychach i poddaszach oraz warsztatach, obrabiających drzewo, składach materiałów łatwopalnych, garażach, na wozach naładowanych materiałem łatwopalnym i t. p.;

d) używania w pomieszczeniach w punkcie c) wymienionych światła o płomieniu odkrytym za wyjątkiem specjalnie, osłoniętych ze wszystkich stron latarni gospodarskich, uniemożliwiających styczność płomienia z materiałami palnymi;

e) młócenia lokomobilą parową, niezaostrzoną w iskrochron, lub odpowiedni ochraniacz w obrębie budynków, krytych materiałami łatwopalnymi;

f) sztrzelania w obrębie budynków z ładunków zawierających palne przybiki;

g) pozostawiania dzieci w budynkach przy rozpalonych ogniskach bez dozoru osób odpowiedzialnych, względnie okolicznościach, umożliwiających dzieciom wzniesienie ognia, zabawę zapalnikami, zapalniczkami i t. p.;

h) używania nafty, benzyny i innych łatwopalnych płynów do rozpalania ognia w paleniskach pieców i kuchni;

i) gromadzenia wiór i trocin ponad produkcję dzienną w miejscach wykonywania robót stolarskich, kołodziejskich i t. p.

Palenie ogniska, spalanie śmieci, odpadków oraz wypalanie beczek w obrębie zabudowań lub w sąsiedztwie stogów i stert oraz na torfowiskach jest bezwzględnie wzbronione. Powyższe czynności dozwolone są nie bliżej, niż w odległości 100 metrów od budynków lub stert, zaś wypalanie sitowia, łąk i t. p. tylko po uprzednim zawiadomieniu władzy gminnej lub posterunku policji państwowej, albo najbliższej straży pożarnej i winno się odbywać zawsze w warunkach, uniemożliwiających przeniesienie się ognia na zabudowania lub lasy.

O ile chodzi o ogrzewanie dziegiu, smoły, asfaltu — to czynności te mogą być uskutecznione w odległości conajmniej 6 metrów od zabudowań i łatwopalnych przedmiotów. Podczas tych czynności kocioł winien być nakryty pokrywą, a obok winna być przygotowana dostateczna ilość piasku dla zasypania w razie potrzeby płomienia.

Rozpalanie ognisk w lasach w odległości mniejszej niż 100 metrów od lasów w czasie od 1 kwietnia do 1 listopada jest wzbronione. Wyjątek stanowią ogniska, konieczne do ugotowania strawy dla osób, pracujących w lasach. Ogniska te można rozpałać przy zachowaniu następujących środków ostrożności:

- przed rozpaleniem ogniska winna być zgrabiona ściółka w promieniu 2 metrów od ogniska;
- ogniska należy nieustannie pilnować;
- przed opuszczeniem ogniska należy je zgasić i zasypać ziemią.

Palenie kory, gałęzi i odpadków, pozostałych po wyrębie i obróbce drzewa, dozwolone jest tylko pod nadzorem administracji leśnej z zachowaniem warunków, przewidzianych wyżej dla wypalania łąk.

Palenie tytoniu w lasach przez osoby niezatrudnione w nim jest w czasie od 1 kwietnia do 1 listopada wzbronione.

Palenie ogni sztucznych, puszczanie rakiet, fajerwerków w pobliżu osiedli wiejskich dozwolone jest za uprzednim zezwoleniem zarządu gminy za zawiadomieniem najbliższej straży pożarnej, a w każdym razie nie bliżej, niż w odległości 200 metrów od najbliższym budynków, stert, lasów, zagajników i t. p.

W miastach i osadach powyższe czynności mogą być uskutecznione za zezwoleniem zarządu gminy w warunkach uzależnionych od okoliczności miejscowych.

Każda osoba w razie zauważenia pożaru obowiązana jest natychmiast zaalarmować o tem mieszkańców odnośnego osiedla, względnie zawiadomić o tem najbliższą władzę gminną (burmistrza, wójta, sołtysa), posterunek policji państwowej lub straży ogniową.

Każdy właściciel nieruchomości, na której chociażby jeden budynek pokryty jest materiałem łatwopalnym, obowiązany jest posiadać stale po jednym wiadrze, siekierze topacze i tłumniczy, przeznaczonych wyłącznie do celów przeciwpożarowych. Przedmioty te winny znajdować się w miejscach łatwo dostępnych.

Niezależnie od rodzaju pokrycia dachów właściciele każdego 10 sąsiadujących z sobą budynków mieszkalnych, oznaczonych w poszczególnych osiedlach przez władzę gminną, obowiązani są utrzymać stale w miejscach dostępnych cztery bosaki, cztery

wiadra, jeden topór i trąbkę (bekadło), przeznaczone wyłącznie do celów przeciwpożarowych.

W miejscowościach, w których istnieje należycie zorganizowana straż ogniowa, może wojewódzka władza administracji ogólnej na wniosek właściwego zarządu gminnego zwolnić mieszkańców od obowiązku przewidzianego w ustępie poprzednim.

W warsztatach, w których się obrabia łatwopalne materiały (stolarskich, kołodziejskich, stelmachowskich, tokarskich, bednarskich, powróźniczych, przedziałnianych, tkackich i t. p.) winny się znajdować stale kadzie z wodą oraz 2 wiadra ewentualnie gaśnice.

Sprawę czasowego użycia wód publicznych i prywatnych w wypadku pożaru reguluje art. 130 ustawy wodnej z dnia 19-go września 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. № 62, poz. 574).

W razie wszczęcia alarmu, każdy mieszkaniec osiedla, posiadający konie, obowiązany jest na wezwanie właściwych władz lub organów dostarczyć konie i uprzęża i obsługą, a w razie potrzeby i z wozem na miejsce wskazane. Konie mogą być użyte do przewiezienia strażaków, sikawek, beczek i innych narzędzi pożarnych oraz do wożenia wody na miejsce pożaru.

Obowiązkowi powyższemu nie podlegają konie, których właściciele z mocy innych przepisów zwolnieni są od świadczeń. Poza tem każdy mieszkaniec na żądanie właściwych władz lub organów obowiązany jest:

a) dostarczyć wszelkiego sprzętu ratunkowego, stanowiącego jego własność, a więc: beczek, drabin, bosaków, łopat, siekier, tłumnic i t. p.;

b) zezwolić na przejścia lub przejazd przez jego terytorjum strażakom, spieszącym do pożaru;

c) przyjąć na przechowanie mienie pogorzalców, części ubrania i ekwipunku strażackiego, złożone u niego przez władze gminne, policję lub straż pożarną.

Wszyscy mieszkańcy, w pierwszej linii bezpośredni sąsiedzi objętej pożarem nieruchomości obowiązani są na wezwanie władz lub organów wziąć udział osobiście pod kierownictwem osób uprawnionych do prowadzenia akcji ratunkowej w gaszeniu pożaru przez:

- a) dostarczenie potrzebnych naczyń i podawanie wody;
- b) pracę przy sikawkach i innych narzędziach strażackich;
- c) usunięcie przedmiotów zagrożonych przez ogień.

Przed ugaszeniem pożaru, nikt, przy nim zatrudniony, nie może się oddalać bez zezwolenia kierownika akcji ratowniczej.

Od wyszczególnionych w niniejszym paragrafie obowiązków zwolnione są osoby chore, dotknięte ułomnością fizyczną, kobiety, starcy i dzieci do lat szesnastu oraz pełniący w danej chwili obowiązki służbowe: urzędnicy państwowi i komunalni oraz osoby duchowne.

W wypadku pożaru lasu, okoliczni mieszkańcy mają stawić się na wezwanie właściwych władz lub organów na miejsce pożaru.

Wezwani do gaszenia pożaru lasu winni stawić się z siekierami, łopatami, motykami i innymi narzędziami, potrzebnymi do gaszenia pożaru.

Jeżeli pożar lasu trwa dłużej niż połowę doby, powiatowe władze administracji ogólnej mają prawo wyznaczyć zmiany grup ratowniczych z pośród mieszkańców gmin okolicznych, położonych w promieniu do 15 kilometrów.

Celem zapobiegania wypadkom pożarów ludność wsi lub miasteczek obowiązana jest po myśli Rozporządzenia byłej Komisji Rządzącej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 18 listopada 1845 r. za № 48096/24243, oraz Instrukcji o sposobach walki z ogniem, do odbywania stróży nocnej.

Stróże nocni winni być zaopatrzeni w trąbki (bekadła) i zwracać baczną uwagę na powstające pożary, alarmując o tem niezwłocznie.

W każdej wsi przed domem sołtysa względnie Urzędem gminnym, a w miastach w miejscu połączym Magistrat wyznaczonym, winien się znajdować dzwon lub inny przyrząd alarmowy. Przepis ten nie obowiązuje, o ile w danej miejscowości znajduje się straż pożarna, posiadająca przyrządy alarmowe.

Przyrządów alarmowych można używać jedynie w wypadku pożaru lub na skutek alarmu, zarządzonego przez właściwe władze lub organa względnie przez naczelnika straży pożarnej lub instruktora pożarnictwa.

Osoby, instytucje, posiadające syreny fabryczne, telefony, dzwony i t. p. obowiązane są na żądanie osób powołanych umożliwić dokonanie alarmu zapomocą tych przyrządów.

Właściwymi władzami i organami, powołanymi do wydawania zarządzeń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu są władze gminne (prezydent miasta, burmistrz, wójt, sołtys) a w razie ich nieobecności komendant miejscowego oddziału policji państwowej.

Kierownictwo akcją ratowniczą należy do wymienionych w ustępie poprzednim władz i organów do czasu przybycia na

miejsce pożaru straży pożarnej. Wszystkie osoby, biorące udział w akcji obronnej, pogorzalcy i mieszkańcy domów zagrożonych, winni się bezwarunkowo podporządkować zarządzeniom kierownika, zamierzającym do opanowania i niedopuszczenia ognia do innych zabudowań.

Władze gminne (prezydent miasta, burmistrz, wójt, sołtys) dokonywują przynajmniej raz na rok, a zwłaszcza w porze letniej wraz z przedstawicielem miejscowej straży pożarnej przeglądu wszystkich narzędzi i urządzeń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu oraz sprawdzają jak najczęściej, czy ludność przestrzega zawartych w niem przepisów.

Każdy mieszkaniec osiedla obowiązany jest wskazanym wyżej osobom umożliwić przeprowadzenie kontroli przeciwpożarowej w obrębie swej posiadłości.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia podlegają karze grzywny do 500 złotych lub karze aresztu do dni 14, albo obu tym karom łącznie (art. 111 Rozp. Pr. R. P. z 19. I. 1928 r. Dz. R. P. № 11, poz. 86).

Odpowiedzialność za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia przez niepełnoletnich lub bezwłasnowolnych ciąży na rodzicach lub osobach sprawujących opiekę w wypadkach stwierdzenia braku dozoru z ich strony.

Rozporządzenie to weszło w życie z dn. 1 marca 1930 r.

Nowa taryfa pocztowa. W Dzienniku Ustaw № 57 z dnia 30 czerwca r. b. ogłoszona jest nowa taryfa pocztowa. Według tej taryfy w obrocie wewnętrznym i z Wolnem M. Gdańskiem obowiązują następujące opłaty:

	miejscowo	zamiejscowo
Listy prywatne do 20 gr.	15 gr.	25 gr.
" " od 20 gr. „ 250 „	25 „	50 „
" " „ 250 „ 500 „	40 „	80 „
Kartki pocztowe pojedyncze	10 „	15 „
" " z opłaconą odpow. 20 „		30 „

W "obrocie zagranicznym: listy do 20 gram. 60 gr., za każde dalsze 20 gram. 30 gr.

Do Austrii, Czechosłowacji, Rumunii i Węgier: do 20 gram. 50 gr., za każde dalsze 20 gram. 30 gr.

Największa dopuszczalna waga: 2 kg. kartki pocztowe: pojedyncze 35 gr., z opłaconą odpowiedzią 70 gr.

Do Austrii, Czechosłowacji, Rumunii i Węgier: pojedyncze 30 gr., z opłaconą odpowiedzią 60 gr.

Przekazy zwykłe w obrocie wewnętrznym:

od zł.	do zł.	10 —	20 gr.
10.—	"	25.—	35 "
25.—	"	50.—	50 "
50.—	"	100.—	70 "
100.—	"	250.—	95 "
250.—	"	500.—	1.35 "
500.—	"	750.—	1.80 "
750.—	"	1000.—	2.20 "
1000.—	"	1250.—	2.55 "
1250.—	"	1500.—	2.90 "
1500.—	"	1750.—	3.25 "
1750.—	"	2000.—	3.55 "

W taryfie telegraficznej wprowadzono następujące zmiany:

a) za telegramy miejscowe zwykłe od wyrazu 5 gr., ponadto od każdego telegramu zasadniczo 25 gr.

b) za telegramy zamiejscowe zwykłe opłata od wyrazu 15 gr., ponadto od każdego telegramu zasadniczo opłata 50 gr.

Stacja Badania Wędrówek Ptaków. Badaniem wędrówek ptaków oraz ich obrączkowaniem zajmuje się w Polsce „Stacja Badania Wędrówek Ptaków” istniejąca przy Państwowem Muzeum Zoologicznym w Warszawie.

Współpracownicy stacji zakładają schwytanym w różnych punktach kraju ptakom na nóżki lekkie aluminiowe obrączki z wrytym numerem kolejnym oraz nazwą stacji, poczem puszcza ją ptaka na wolność.

Wyniki badań zależne są przede wszystkim od tego, czy przynajmniej znajdy obrączkowych ptaków zawiadomią stację o swem spostrzeżeniu — uprasza się przeto o odsyłanie pod adresem Państwowego Muzeum Zoologicznego (Warszawa, Krakowskie Przedmieście № 26/28) obrączek zdjętych z nóg ptaków, czy to zabitych, czy schwytaných, czy też przynajmniej znalezionych niezależnie od tego, z jakiej stacji polskiej, czy zagranicznej obrączka pochodzi.

Do przesłanej obrączki, a lepiej jeszcze do ptaka wraz z obrączką dołączyć kartę z nazwiskiem i adresem wysyłającego oraz dokładną wiadomością, w jakiej miejscowości (województwo, powiat, gmina) ptaka znaleziono, zabito, czy też schwytało.

Koszt przesyłki na żądanie będzie zwrócony.

Wynik zbiórki na Ligę Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej. W czasie trwania Tygodnia L. O. P. P. od dnia 7-go do 14-go czerwca r. b. odbyła się zbiórka uliczna i sprzedaż nalepek okiennych na cele rodzimego lotnictwa. Zbiórka uliczna przeprowadzona została w niedzielę, dnia 7-go czerwca r. b. i dała następujący rezultat:

puszka № 1	zł. 16.51	puszka № 2	zł. 17.76
" " 3	" 16.58	" " 4	" 17.19
" " 5	" 37.46	" " 6	" 31.32
" " 7	" 39.43	" " 8	" 37.47
" " 9	" 30.75	" " 10	" 32.37
" " 11	" 25.50	" " 12	" 15.48
" " 13	" 33.10	" " 14	" 21.23

Razem zł. 392.15

Za wpisowe od nowozgłoszonych członków " 13.—
Na listę " 3.—

Razem zł. 408.15

Nalepek okiennych sprzedano w ciągu tygodnia za sumę zł. 103.80. Powyższe sumy wpłacone zostały do Komitetu Powiatowego L. O. P. P. za pokwitowaniem № 767.

Wszystkim kwestarkom i kwestarzom oraz ofiarodawcom składa serdeczne podziękowanie Miejscowy Komitet L. O. P. P.

Ogłoszenia urzędowe.

Ogłoszenie.

Magistrat m. Zgierza niniejszem podaje do publicznej wiadomości, że cena drewna budulcowego z lasów miejskich została obniżona i wynosi obecnie:

na drzewo świerkowe i jodłowe

za 1 mtr. ³ drzewa IV klasy	zł. 19.—
" 1 " " III "	" 24.—
" 1 " " II "	" 32.—
" 1 " " I "	" 43.—

na drzewo sosnowe

za 1 mtr. ³ drzewa IV klasy	zł. 20.—
" 1 " " III "	" 28.—
" 1 " " II "	" 37.—
" 1 " " I "	" 47.—

Sprzedaż drewna odbywa się we wtorki, czwartki i soboty w Wydziale Leśnym w gmachu Magistratu w godzinach od 12-jej do 14-jej.

W piątki każdego tygodnia od godz. 13-jej odbywać się będą ustne przetargi na sprzedaż drewna budulcowego I i II klasy w różnych partjach od ceny wywoławczej zł. 24.— za mtr.³ in plus.

Zgierz, dnia 16 lipca 1931 r.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Rozporządzenie Wojewody Łódzkiego

z dnia 24 czerwca 1931 r.

o zwalczaniu wścieklicznych zwierząt.

Na podstawie art. 108 punkt 1, lit. „a” Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz Administracji Ogólnej (Dz. Ust. Nr. 11, poz. 86), oraz na podstawie art. 16, 65, 70 93 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 VIII. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 77, poz. 673) i §§ 327—331 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych wydanego w porozumie-

niu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji zarządzam co następuje:

§ 1. Cały obszar województwa łódzkiego uznaję jako obszar zagrożony przez wścieklicznę

§ 2. Na całym obszarze wszystkie psy z wyjątkiem psów policyjnych stanowiących własność Skarbu Państwa, powinny być przez osoby, u których w posiadaniu się znajdują zarejestrowane i zaopatrzone w znaczki metalowe, przymocowane do obroży ze wskazaniem na nich: nazwy gminy. Nr. kolejnego i roku.

§ 3. Znaczki z ważnością na rok kalendarzowy, wydaje właściwy zarząd gminy (magistrat, lub urząd gminy) za opłatą nieprzekraczającą rzeczywistych kosztów znaczków.

§ 4. Urzędy gmin i Magistraty miast obowiązane są sporządzić i prowadzić stale rejestr wszystkich psów mających ponad 2 miesiące, znajdujących się na obszarze gmin.

§ 5. Właściciele psów obowiązani są zgłaszać w ciągu 10 dni w urządzie gminy lub magistracie o każdym przybytku lub ubytku psów, a również wykupywać nowe znaczki w razie zgubienia dawnych.

§ 6. Psy złośliwe, przeznaczone do strzeżenia domostw, mają być trzymane na uwięzi w oddaleniu od dróg publicznych.

§ 7. Wszystkie inne psy nie trzymane na uwięzi, o ile znajdują się poza obrębem zagrody gospodarskiej, powinny być zaopatrzone w bezpieczne kagańce lub prowadzone na smyczy.

Wyjątki od tego dopuszczalne są dla psów policyjnych, podczas używania ich do służby oraz dla psów myśliwskich i owczarskich w czasie używania ich do właściwej pracy.

§ 8. W ogrodach niezamkniętych lub nieszczelnie oparkowanych, z których psy w każdej chwili mogą wybiec — należy trzymać psy na uwięzi lub w kagańcu.

§ 9. Wszystkie wałęsające się psy i koty (bezańskie) oraz psy puszczone poza obręb zagrody bez kagańców i nieprowadzone na smyczach podlegają zabicciu zgodnie z § 13.

§ 10. O każdym wypadku wścieklicznych psów, i innych zwierząt lub podejrzenia o wścieklicznę, właściciel obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie najbliższy posterunek policji lub bezpośrednio Starostwo powiatowe.

Do czasu przybycia powiatowego lekarza weterynarii chore i podejrzone zwierzęta powinny być odosobnione od ludzi i zwierząt.

§ 11. O każdym wypadku pokąsania człowieka przez zwierzę wściekłe lub podejrzone o wścieklicznę należy natychmiast zawiadomić najbliższy posterunek policji lub Starostwo powiatowe.

§ 12. Wywożenie (wyprowadzanie) psów z obszaru zagrożonego dopuszczalne jest po uprzednim uznaniu psa przez pow. lek. wet. za niepodjeźranego o wścieklicznę.

§ 13. Tępienie wałęsających się psów oraz niszczenie zwłok zwierząt wściekłych i podejranych należy do zarządów gmin, które powinny utrzymywać w tym celu specjalną służbę.

§ 14. Zarządy gmin i Policja Państwowa przy każdej sposobności mają kontrolować, czy podane przepisy są ściśle wykonywane, sporządzając protokoły na winnych.

§ 15. Winni przekroczeń niniejszego rozporządzenia będą karani w trybie administracyjno-karnym aresztem do 3 tygodni lub grzywną do 100 złotych.

§ 15. Kara aresztu i grzywny może być wymierzona łącznie

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Łódzkim Dzienniku Woj.” dla obszaru woj. łódzkiego.

Wojewoda (—) Wł. Jaszczolt.

Dwu-trzypokojowego mieszkania poszukuję.

Wiadomość: Piaskowa № 6 Szewczyk Przemysław.

Podziękowanie.

Wszystkim tym, którzy okazali nam tyle współczucia z powodu śmierci naszej ukochanej matki

ś. † p.

HENRIETTY EMILJI HOCH

wyrażamy serdeczne podziękowanie. W szczególności dziękujemy ks. pastorowi Falcmanowi za słowa pociechy, wypowiedziane w domu żałoby i nad grobem, Zgierskiemu Stowarzyszeniu Śpiewaczemu, III Oddziałowi Ochotniczej Straży Pożarnej, pracownikom, majstrom i robotnikom firmy, jak również wszystkim ofiarodawcom wieńców i kwiatów oraz tym, którzy oddali ostatnią posługę zmarłej.

Stroskana Rodzina.